

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Maar het woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het woord, dat onder u verkondigd is”.

1 PETRI'S 1 : 25.

No. 12. 15 Juni.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
----------------------------	---	------------------------------------

Een en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 5, 6 en 7 April 1901

Vervolg en slot van Bladzij 165.

De volgende spreker was Ouderling Heber J. Grant van het van het Quorum der Twaalf Apostelen. Zijn wensch boven alle dingen was, den wil van God aangaande zichzelf te kennen en het te volbrengen. Hij sprak eveneens aangaande de gelijkenis van een man welke alles verkocht, om de groote parel welke hij ontdekt had, te koopen. Hij sprak eveneens met macht en duidelijkheid aangaande de Zending naar Japan, waartoe hij geroepen was. Daarna zong het koor:

Zion stands with hills surrounded
Zion, kept by power divine.

Dankzegging door Ouderling J. J. Kimball.
Namiddag-Vergadering

Het koor en de Vergadering zong:

Our God we raise to Thee,
Thanks for Thy blessing free.

Gebeden door Ouderling Angus M. Cannon.
Het koor zong:

Softly beams the sacred dawning.

Ouderling Geo. Teasdale, van het Quorum der Apostelen was de eerste spreker. Hij sprak aangaande het groote werk van de vergadering der Heiligen, hetwelk voor de menschen der wereld

een les zoude zijn. Het zoude zulks zijn, indien zij de waarheid meer liefhadden dan de onwaarheid. Al degenen welke het Evangelie hooren, hebben het voorrecht hetzelve aan te kunnen nemen en een wetenschap te bekomen, dat het de macht van God tot zaligheid is. In den loop des tijds zullen allen zulk een gelegenheid hebben, hetzij in dit leven of na hun sterven. Ouderling Teasdale sprak tevens aangaande Pres. Cannon en het groote werk dat hij gedaan had. Ook getuigde hij dat sedert het volk getrouwer aan de tiende was, de Heer Zijne zegeningen op het volk vermeerderd had. De grootste voldoening geeft het bezit van den Geest van God. De weg tot het verkrijgen van deze duurzamen zegeningen, is open voor allen welke gehoorzaam zijn. Hij sprak ook over de bewijzen van Vaderlandsliefde welke de Heiligen der laatste Dagen gegeven hadden.

Daarna sprak Ouderling John Henry Smith van het Quorum der Apostelen. Hij zeide dat elk der vorige sprekers gedachten uitgedrukt had, welke voedsel voor nuttige overdenkingen gaven. Wij hebben bemerkt dat er leden van de Kerk zijn, sommigen welke ambtelijke positiën bekleeden, welke niet in hun tiende getrouw zijn. Dit toont aan dat daar meer liefde voor aardsche goederen is, dan voor het gehoorzamen van de eenvoudige wetten welke voor alle Heiligen zijn, waar zij zich ook mochten bevinden. Gehoorzaamheid aan dit grondbeginsel is het pad van bevrijding van geldelijke slavernij. Geprezen te worden is aangenamer dan bestraffing te ontvangen, doch het laatste is soms niet minder noodig om gegeven te worden dan het eerste. Iedereen zou steeds zichzelf onderzoeken, en indien zulks zonder vooroordeel gedaan wordt zoó is zulks hoogst nuttig en leidt tot een nauwer leven volgens de eischen des Heeren. Hij besloot met een ernstige aansporing aan het volk om in hun tiende en offeranden getrouw en ijverig te zijn.

Daarna sprak Ouderling Charles W. Penrose aangaande de onsterfelijkheid van de geesten der menschen.

DERDE DAG, Zondag 7 April.

10 uur voormiddag; het koor en de Vergadering zong het lied:

Now let us rejoice in the day of Salvation.

Gebeden door Ouderling Joseph E. Taylor. Het koor zong:

Heark! listen to the trumpe'ers!

Daarna werden de Algemeene Autoriteiten der Kerk voorgesteld en algemeen in hun roepingen ondersteund. Ouderling Francis M. Lyman van het Quorum der Apostelen, was de eerste spreker; hij zeide: Dit is het werk van God en kan alleen door inspiratie van den hemel bevorderd worden. De natuurlijke mensch kan dit werk niet verstaan. Doch voor de ootmoedige welke met den Geest van God begiftigd is, is het natuurlijk en gemakkelijk hetzelve te verstaan. Nochtans voordat het Evangelie van ons van nut kan zijn, is het noodig dat wij het in onze dagelijkschen levenswandel in beoefening brengen. Wij zouden altijd voor oogen

houden dat wij ons een verhooging in het koninkrijk van God moeten verzekeren en onzen levenswandel zoo inrichten dat wij den Heiligen Geest altijd met ons hebben

Het is noodig voor de Heiligen het gebed te onderhouden, hun verplichtingen tegenover den Heer waar te nemen; andere lief te hebben gelijk zichzelf; zij welke zulks niet doen, toonen dat zij hun lampen niet met olie gevuld hebben.

Hij zeide, dat wij ons zouden bekeeren. De dooven, de blinden, de geraakten, zouden zich den Heer herinneren; de zienden, de hoorenden, de krachtigen, de gezonden, zij welke niet zoo over den Heer denken als zij zouden, behooren tot den Heer op te zien en dankbaarder te zijn, voor Zijne onberekenbare zegeningen. Het is goed voor de zieken om door de Ouderlingen der Kerk gezalfd en gezegend te worden, al degene welke de hulp des Heeren noodig hebben zouden tot hem gaan; dit is welbehagelijk voor Hem. Satan gebruikt vele middelen dit werk van God omver te werpen „Zijt gij ooit onderwezen”, zeide hij, door de Ouderlingen der Kerk om kwaad te doen, of hebben zij niet veel meer u onderwezen goed te doen? Dit volk zou geene ongerechtigheid of verkeerde leeringen van hun leiders verdragen. Aan de andere hand, met den dief, den leugenaar, den goddelooze, wordt door de Kerk medegehandeld.

De leiders van de Kerk hebben altijd gezocht om waarheid op aarde te vestigen, en sommigen van hen zijn martelaren voor deze waarheid geworden. Pres. Snow, zeide hij, is een waardig opvolger van de vorige Presidenten, en hij zal leven om dit volk vrij te zien. Elke leider der Kerk heeft zijn eigen bijzonder werk te verrichten en was daartoe door den Heer overvloediglijk bekwaam gemaakt. Wij hebben geen tijd om nutteloos voorbij te laten gaan, doch hebben noodig dien voor den dienst des Heeren te besteden.

Ouderling Edward H. Snow, President van de Zending der Oostelijke Staten, was de volgende spreker. Hij was verheugd met de grootte waarheden welke op deze Conferentie besproken waren. De wereld begint te bemeken dat wij niet het slaafsche onwetende volk zijn, hetwelk verondersteld werd. De ouderlingen zijn terwijl zij op Zending zijn lichten op een heuvel; doch wanneer zij terug keeren geraken zij soms onder het volk verloren. De lokale ambtenaren zouden toezien dat zij in het werk werkzaam blijven na hun terugkeer te huis.

Ouderling Louis A. Kelsch vroegere President van de Zending der Noordelijke Staten sprak een korten tijd tot de vergadering. Hij gevoelde zich zeer dankbaar tot den Heer voor de kennis van het Evangelie. Hij kan getuigen van een bepaalde kennis van het werk, bekend als „Mormonisme“ dat het van God is en niet van den mensch. Hij verheugde zich tot een Zending in Japan geroepen te zijn.

Het koor en de vergadering zong eenige verzen van het lied

De geest uit de hoogte.

Namiddag Vergaderingen werden gehouden ten 2 uur in den

Tabernakel en in de Assembly Hall, de laatste werd geopend met het zingen van het koor.

Come come ye Saints.

Gebeden werd door Ouderling Edward Woolley, waarna het koor het lied zong.

To Him who made the worlds.

De sprekers waren. President Frank Y. Taylor, van de Granite Ring; Ouderling William. H. Smart, President van den Wasatch Ring; President B. E. Rich van de Zending der Zuidelijke Staten; Ouderling A. W. Ivins, President van den Juarez Ring; Ouderling Elias, S. Kimball, vroegere President van de Zending der Zuidelijke Staten; Ouderling E. H. Nye, President van den Zending van Californië; President J. G. Kimball; de laatste spreker was Apostel Heber J. Grant, welke op uitnoodiging sprak, daar hij spoedig naar Japan zal vertrekken. Hij zeide dat hij wellicht een van diegenen zou kunnen zijn, welke geroepen zijn hun leven af te leggen en wenschte om die reden zijn getuigenis bij het volk te laten. Hij maande het volk aan hun godsdienst te leven en gaf een ernstig getuigenis dat Joseph Smith een Profeet van God was en dat het Evangelie de waarheid was.

Het koor zong.

Eere de man die spreekt met Jehova

Dankzegging door Apostel John W. Taylor.

De laatste Vergadering in den Tabernakel werd ook ten 2 uur n. m. gehouden. Het koor en de Vergadering zong:

How firm a foundation, ye Saints of the Lord.

Gebeden door Ouderling Joseph W. Mc. Murrin zingen door het koor (solo van Miss Ferrin).

As the dews from heaven distilling.

Ouderling Brigham Young, van het Quorum van de Apostelen, was de eerste spreker, hij zeide: De Heiligen hadden vele redenen om dankbaar tot God te zijn, voor de dingen welke Hij gedaan had. Wij zouden niet in staat geweest zijn zonder de zegeningen van God den druk te wederstaan die op ons door vriend en vijand uitgeoefend werd. De spreker las ook van Johannes 10 : 16, aangaande het getuigenis van Jezus betreffende „andere schapen”, behalve die in Jeruzalem waren en van het Boek van Mormon van het begin van het werk van den Heer, in de laatste Dagen. De Satan, zeide hij, is werkzaam om leugens aangaande dit werk onder de volken te verspreiden. Het Evangelie wordt in de wereld gepredikt met de belofte, dat zij de gaven en zegeningen zullen ontvangen, welke de vroegere Heiligen genoten. De tegenstand welke Satan tegen de Heiligen der laatste Dagen bewerkt, is, wanneer het goed beschouwd wordt, tegen de fondatiën van het gouvernement der Vereenigde Staten van N. Amerika gericht. Velen van de pogingen om het werk van God te verwoesten worden in onwetendheid gedaan. Indien degenen, welke thans het werk van God wederstaan, niet daarmede eindigen, zoo zal de Heer ten laatste veroorzaken dat het voor het volk van God noodig zal zijn,

het gouvernement en de Constitutie der Vereenigde Staten van verwoesting te redden. Zijn gebed was dat wij elke zonde uit ons midden zullen wegdoen en waardig te leven voor elke zegening welke voor de getrouwen is weggelegd. Daarna zong Broeder Robert Easton, een solo „Eeuwige Rust“. Daarna sprak Pres. Joseph. F. Smith. Hij zeide dat de vorige sprekers onder den invloed van den Geest des Heeren gesproken hadden en als wij ons herinneren willen hetgeen gesproken is geworden, zoo zouden wij nuttige kennis bezitten. Niettegen staande onze moeielijkheden zoo zijn de Heiligen der laatste Dagen, nimmer meer gezegend en voorspoedig geweest, als in deze dagen. Nimmer hebben zij een hogere plaats, voor deze natie en voor de natiën der aarde in het algemeen, ingenomen. De tijd is gekomen dat de Heer elke zegen zal uitstorten welke het volk gereed is te ontvangen. Het is ons voorrecht niet alleen openbaring voor onze tegenwoordige plicht te ontvangen, doch ook in betrekking tot onze voorouders welke zich aan de andere zeide des grafs bevinden. Nooit heeft het in de geschiedenis der Kerk plaats gehad, dat het volk toegang tot vier Tempelen had, om werken voor de levenden en de dooden te volbrengen. En het begint noodig te worden dat er meer gelegenheden van zulk een heilig karakter zou wezen, vanwege de uitbreiding van het volk. Door de zegening van God en den arbeid van de ambtenaren van de Kerk, leeren en komen de Heiligen tot kennis der waarheid. Nochtans velen zijn nalatig en onachtzaam ook in de tiende. Dit is opmerkelijk niettegenstaande de ijverige onderwijzingen der ambtenaren en de heerlijke belofte en zegeningen welke aan de gehoorzaamheid daaraan verbonden zijn. Hoe kan zonder deze materiele hulp tempelen gebouwd worden, het Evangelie tot de natiën der aarde gebracht en de armen en nooddriftigen ondersteund worden? Daarna gaf Pres. Smith eenige bewijzen uit de Schriften aangaande deze dingen en ging voort om de maatstaf te bespreken, waarna een iegelijk geoordeeld zal worden — het karakter en de uitgebreidheid van zijn werk. Verder gaf hij getuigenis van de goddelijkheid van dit werk hetwelk op een bepaalde kennis gegrond was. Zijn gebed was voor de welvaart van President Snow.

Het koor zong:

Praise ye the Lord all nations.

Dank zeggung door Ouderling Francis M. Lyman, waarna de Conferentie voor zes maanden verdaagd werd.

Aphorismen.

Een grondbeginsel om goed te handelen is goed te denken.

Die zijn tong in toom houdt, bespaart anderen en zichzelf veel moeite.

Die zijn tong niet in toom kan houden, heeft noodig zulks te leeren.

Versterkend Bewijs.

Sedert dat het merkwaardig document van de vroegere inwoners van Amerika — het Boek van Mormon — uitgegeven werd, zijn er talrijke ontdekkingen in verschillende deelen van dit vasteland (Amerika) gedaan, welke echte getuigenissen der waarheid van de historische verhalen er van zijn. Noord en Zuid- en Central-Amerika, alle hebben overblijfselen van het verledene verschaft, in den vorm van de ruïnen van steden, tempelen, waterleidingen, kanalen, pottenbakkerij, wapenen, beeldschriften, geraamten en overblijfselen van halve en heel beschaving in leven en kunsten. Dezestemmen met de theorie overeen en versterken het getuigenis, gevonden in het Boek van Mormon. Maar de godsdienstige deelen van het verslag zijn zoo dooreen geweven, met de geschiedenis daarin vervat, dat zij niet afgezonderd kunnen worden, zonder het geheele werk te vernietigen. Datgene wat het eene gedeelte ondersteunt, houdt ook het andere op en geeft bewijs van de waarheid der geheele volume. Een van de laatste ontdekkingen in deze lijn van bewijzen werd in de „New-York World“, Maandblad voor October l.l. uitgegeven. Het is van zoodanig belang voor den lezers, die opmerkzaamheid toonen aan de oudheden van ons land (Amerika); en ook voor diegenen, welke in het boek gelooven, dat door de gave en de macht van God voor het voordeel der menschen in deze laatste dagen geopenbaard en vertaald is geworden, dat wij dezelve volledig uitgeven; het is getiteld: „Tafelen van de wet in een kunstmatigen heuvel in Michigan“ en luidt als volgt:

WYMAN, MICHIGAN, U. S. A.

Een tafeltje in eene onbekende taal met wat blijkt de Tien Geboden te zijn, is het meest belangwekkend van vele bijzondere voorwerpen van eenen heuvel, ten noorden van dit dorp, welke nu in de boerenhuizen en schuren verstrooid zijn. Andere zeldzaamheden van den heuvel zijn steenen doodkisten, bevattende, wat blijken verbrande menschelijke overblijfselen te zijn, steenen punten van speeren met ruwe teekeningen ingekerfd, welke de zondvloed van Noach voorstellen, alsook aardewerk, versierselen en wapenen.

Zijn deze dingen overblijfselen van de vergane beschaving, welke in Amerika heerschte, voor de roodhuiden verzezen, om dezelve onder den voet te vertreden? Een oudheidkundige alleen, kan die vraag beantwoorden. Dat de zeldzaamheden daar niet waren geplaatst om te foppen, is bewezen door het feit, dat groote pijnboomen eenige eeuwen oud, op den heuvel gegroeid zijn, sinds die voorwerpen daar begraven waren.

Geen inwoner van deze streek kan de inschrijvingen op de tafeltjes en de steenen kisten lezen, maar op eene algemeene wijze zal men de karakters en stijl van versiering als vergelijkende Egyptische of Assyrische oudheden erkennen. Dit vermeerdert tot den gewonen mensch het geheimzinnige en werpt de wetenschappelijke theorie omver, onlangs in de „Sunday World“ verklaard,

dat het Amerikaansch vasteland de wieg van het menschelijke geslacht was en dat het getij van uitwijking van Amerika tot Azië was, inplaats van vise-versa.

Wyman is een houthakkersdorp met twee zaagmolens. Al het daar omliggende land is zoo volledig van timmerhout opgeruimd, dat alleen pijnboomstompen in alle richtingen worden aangetroffen.

Het volk dacht slechts meerendeels over den voorraad van timmerhout en in het vraagstuk van het bestaan, overigens waren zij slechts zeer weinig belangstellend, toen S. O. Scotford, een schilder wonende te Edmore, vier mijlen ten zuiden, eenige vreemde voorwerpen uit de heuvelen opgroef, van welke het gelijke nimmer te voren gezien was.

Scotford stond als een vreemd karakter bekend en van een tamelijk vindingrijk gemoed, aldus werden zijne ontdekkingen met ongeloof beschouwd. Maar andere personen begonnen te graven en vonden gelijke zeldzaamheden. De grootste verzameling is die van Hiram J. Rich, een boer dicht bij Wyman, die vele van de overblijfselen in zijne schuur heeft opgezameld, waar de schrijver ze gezien heeft.

Alles, behalve de steenen punten van speeren is van gebrande leem. Zij werden niet toevallig in de heuvelen geplaatst, doch ieder stuk was in een doosje van roode leem opgesloten. Toen zij opgegraven werden was de leem nog vochtig, maar spoedig werd het droog.

Het tafeltje dat de Tien Geboden schijnt te bevatten, gelijk veel op dat, hetwelk in de gewone gravures, voorstellende Mozes op den berg Sinai, getoond wordt. Kleine rechte streepjes zijn in plaats van Arabische getalmerken gebruikt. Het tafeltje is ongeveer een voet lang en negen duim (Eng.) breed.

Een niet minder bewijs van Bijbelkunde is de steenen punt van een speer. Zij is bijna negen duim (Eng.) lang en zes breed en heeft een platte, gepolijste oppervlakte. Hierop zijn verschillende tafereelen ingekerfd, welke de zondvloed afmalen. Menschen houdende hunne armen boven hunne hoofden, als om het nederdalende water te pareeren. Het tweede tafereel schildert de ark op een berg, en in het laatste tooneel trekken troepen van dieren uit.

De steenen kisten, of liever de urns (kruiken) bevattende asch geven stof tot nadenken. Zij zijn van anderhalf tot twee voet lang, hunne breedte en hoogte bereiken gemiddeld acht duim. Het deksel is door een onbekende proces aangehecht, en is gewoonlijk met een rustenden leeuw van Egyptisch beeldwerk versierd. De buitenzijden der steenen kisten zijn met beeldschriften bedekt. Binnen is de asch van menschelijke lichamen en overblijfselen van beenderen ontdekt geworden. Gelijke ontdekkingen werden in andere heuvelen in die landstreek gedaan.

Des. News.

Het hart is een schatkamer voor booze en goede dingen. De wijze is hij die het goede daarin bewaart — hij is rijk. Die het booze in het hart bewaart is dwaas en eigenaar van waardelooze en schadelijke dingen.

Het Boek van Abraham.

van de echtheid van het Boek van Abraham door Ouderling Geo Reynolds.

Onder de belangrijke werken, welke de Heiligen der laatste Dagen bezitten voor de opbouwning in de geopenbaarde godsdienst en het verkrijgen van reïne kennis aangaande de toekomst, het heden en het verleden, behoort het boek van Abraham. Dit Boek beslaat ongeveer acht en twintig bladzijden druk en is in de „Parel van groote waarde” vervat. De profeet Joseph Smith kwam op zeer merkwaardige wijze in het bezit van hetzelfde, en de bewaring van het handschrift heeft zich wonderlijk toegedragen en de hand des Heeren is daarin duidelijk zichtbaar. Bovendien zijn voornamelijk personen met de voortbrenging van hetzelfde verbonden. Gelijk de naam van het boek te kennen geeft, was de oorspronkelijke schrijver van het boek Abraham van Ur der Chaldeën en werd gevonden in de catacomben, nabij de stad Thebes, in Egypte, in het jaar 1831, door een Franschen ontdekkingsreiziger Antonio Sebolo. De Heer Sebolo had verlof verkregen van Mehemet Ali, welke bestuurder in dien tijd over Egypte was, om de catacomben te openen. Na zwaren arbeid gelukte het hem op den 7den Juli 1831, een opening in de catacomben te maken, alwaar verscheidene honderden mummie's (gebalsemde lijken uit oude tijden) gevonden werden, welke in verschillende staat van ontbinding verkeerden. De Heer A. Sebolo nam elf der best bewaarde mummieën en vertrok daarmede naar Parijs. Op reis daarheen werd hij ernstig ziek en na een ziekte van tien dagen stierf hij te Triest. In zijn testament vermaakte hij deze overblijfselen van groote waarde der oud Egyptische wetenschap, aan zijn neef, den Heer M. H. Chandler, en na vele wisselvalligheden, kwamen zij in April 1833, in zijn bezit. Hij begon dezelve voor geld ten toon te stellen op verschillende plaatsen en bereikte met hetzelfde doel Kirtland Ohio, N.-Amerika, op den 3den Juli 1835. Gedurende dien tijd had hij de lijkkasten geopend en vond dat bij twee lijken twee perkamenten rollen waren, welke in eenzelfde soort van linnen gewikkeld waren en met dezelfde onbrandbare vloeistof doorweekt waren als het perkament. Twee of drie andere smalle stukken perkament, met sterrekundige berekeningen en grafteekeningen enz. werden bij de andere mummieën gevonden. In de geschiedenis van Joseph Smith vinden wij het volgend verslag van het bezoek van den Heer Chandler te Kirtland.

Op den 3den Juli kwam Michaël H. Chandler te Kirtland aan om eenige mummieën tentoontestellen. Daar waren vier menschelijke lichamen en tevens twee of meer rollen perkament, welke met hiëroglifische figuren en ontwerpen (beeldschrift) beschreven waren. Daar de Heer Chandler vernomen had, dat ik dezelve vertalen kon zoo bracht hij mij eenige der figuren, waarvan ik hem de vertaling gaf en gelijk het een wellevend mensch betaamt, zoo gaf hij mij de volgende verklaring:

(*Vervolg bladz. 191.*)

De Siter.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Apostel Francis M. Lyman's Schrijven

Mijn geliefde broeder Platte D. Lyman, uw afgetreden president en zijn Raadgevers James L. McMurrin en Henry W. Naisbitt, van dit land vertrokken zijnde na een lange en bevredigende Zending, zoo rust de verantwoordelijkheid thans op uwen nederigen dienst-knecht voor de zaak van Christus. En opdat de Ouderlingen en Heiligen mijn positie mogen verstaan, zoo wil ik eenige regels van mijn brief van aanstelling aanhalen, zooals die gegeven is door President Lorenzo Snow en zijn Raadgever Joseph F. Smith

„Ouderling Platte D. Lyman, zijnde ontslagen geworden van zijn arbeid om huiswaarts te keeren, zoo zijt gij geroepen en aangesteld om hem als president der Europeesche Zending op te volgen. Het zal nu uw plicht zijn, de leiding te nemen, als President van de Zending; van alle belangen welke daarmede verbonden zijn; te zien dat het Evangelie gepredikt wordt, zoover als mogelijk is, onder de natiën waar de Ouderlingen thans werkzaam zijn en als de Heer de weg zal openen, elke nieuwe gelegenheid aan te grijpen, welke zich voor mag doen, tot het invoeren van het Evangelie in landstrekken, waar het nog niet gepredikt is. In 't kort, wij wenschen dat gij voort zult gaan als een dienstknecht van den Heer Jezus Christus, geheel toegerust voor het vervullen van elken plicht, welke aan uwe roeping verbonden is, en met waardigheid te presideeren over de zaken der Kerk in die natiën, met volmacht elke zaak te regelen, welke daarmede verbonden is. Zulke veranderingen en aanstellingen te maken als naar uw oordeel, onder het bestuur van den Geest des Heeren noodig zullen zijn, voor de welvaart, uitbreiding en voorspoed van het werk des Heeren en de waar-schuwing van het volk in het arbeidsveld, waar gij werkt en waar-over gij aangesteld zijt te presideeren.

Wij wenschen u in te prenten, dat de wet des Heeren ten opzichte van de tienden der Heiligen, herinnerd en onderwezen zal worden, beiden door uzelf en door de broederen welke onder de gemeenten in Groot Brittagne en het Vasteland van Europa arbeiden. Eveneens dat tot de stiptste zuinigheid bij de Ouderlingen zou aangedrongen worden, op het besturen der middelen welke door hunne handen zullen gaan en eveneens in het bestuur der zaken door uzelf en op het kantoor der Zending in Liverpool“.

Deze zijn mijne plichten en ik verwacht dezelve met de hulp des Heeren en de inspiratie van Zijn Heiligen Geest, te zullen volbrengen en ik vertrouw op de presideerende Ouderlingen en de algemeene beampten om mij met hun geheele macht te helpen, dat

onze arbeid in den Heer, niet levergeefs moge zijn. Ik verwacht in opvolging alle Conferentiën in de Zending in Brittagne en het vasteland te bezoeken. Ik verwacht alzoo regelingen te maken en raad te nemen met het Priesterschap, en mijn verslag te geven aan de autoriteiten in Zion, zoo spoedig en zooveel als mij de gelegenheid toelaat. Ik heb de welvaart van de geheele Zending op het hart. Ik wensch het voorspoedig en welvarend te zien, zoodat het groote werk van deze laatste Dagen vervullen en voortbrengen mag, al hetgeen dat de profeten hebben gesproken en dat de Heer verlangt. Ik hoop met vele heiligen bekend te worden en hen ijverig, getrouw, gehoorzaam, en naar vooruitgang strevend te vinden; zij zullen mijn geloof, gebeden en zegeningen hebben. Ik hoop de hunnen te hebben, en ik wensch hen meer en meer belangstellend te zien in het helpen der Ouderlingen, door het uitnoodigen van hun verwanten en vrienden tot onze vergaderingen. Ik hoop van hunne aandacht te hooren aan het „Woord van Wijsheid”. Ik wensch dat zij oprecht, gebedsvol, waar en levend zijn, medewerkend met het lokale en reizende Priesterschap te zijn, met mijzelven als President van deze groote Zending, en met Profeten en Apostelen van deze bedeeling.

De Heer heeft ons een groot werk te doen gegeven, en wij hebben een groot program voor ons voorbereid. Wij wenschen daaraan te werken met onderling vertrouwen en goeden wil, makende ons voorbeeld gevoeld, waar wij ons ook bevinden, hebbende de theorie van het Evangelie lief, doch gevende ons leven tot hare manifestatiën in onze eigene zielen, zoodat wij goedkeurenswaardig mogen bevonden worden.

Het doet mij leed dat gij den dienst van mijne voorgangers moet missen, doch verandering van arbeiders kenmerkt het werk der laatste dagen. Doch in al deze dingen moeten wij leeren onze liefde geloof en vertrouwen en ondersteuning over te brengen tot diegenen, welke de Heer ook moge aanwijzen onze welvaart te zoeken en Zijn koninkrijk op te bouwen. Indien wij zulks doen, zoo zal alles wel zijn en als wij het doen, ik vraag den Vader in den naam van Jezus Christus op u allen glimlachend neder te zien en te zegenen. Ik ben in het Evangelie en voor haar zaak, uw vriend en broeder,

FRANCIS M. LYMAN.

Het aftredende Presidentschap.

Waarde Broederen en Zusteren.

Meer dan twee en een half jaar zijn heengesnel met de snelheid van een weversschietspoel, sedert den tijd dat wij aankwamen door aanstelling en de leiding te nemen der Europeesche Zending, met hare menigvuldige belangen, talen en Ouderlingen, waarvan er ongeveer vijfhonderd waren toen wij aankwamen.

Onze voorgangers hadden nauwelijks tijd om meer te geven dan een bloot overzicht van de verscheidene belangen, welke op

het spel stonden, en wij hadden van stap tot stap de onderdeelen te leeren van de aankomsten en vertrekken der Presideerende beamtten, en hunne metgezellen, de Ouderlingen, bijgevolg moesten de Conferentiën bezocht worden, beide in Groot-Brittagnie en op het Vasteland; benevens dit, waren de zaken der emigratiën, waarmede wij geheel vreemdelingen waren.

Wij hebben de sympathie, geloof, en hulp van het geheele priesterschap gehad, in het bijzonder van de Presideerende Ouderlingen, en meest zeker de goede gevoelens van de reizende beamtten, welke wij ontmoet hebben, en wier mondelinge mededeelingen wij bij de verschillende Conferentiën gestudeerd hebben. En in het bijzonder de maandelijksche verslagen, welke dikwerf de sleutelen geweest zijn, tot het begrip van het werkelijke werk en den ijver der broederen en den toets van hun werkzaamheid en geloof.

Sedert wij deze oevers betraden, hebben ongeveer zevenhonderd en vijftig zendelingen hun naam geteekend in het register in dit kantoor, bovendien een groote menigte bezoekers voor zaken, maatschappelijke en godsdienstige doeleinden. Meer dan een millioen tractaten zijn elk jaar in de Britsche Zending alleen verspreid geworden, en dit door de ouderlingen van huis tot huis, behalve een groot aantal op de straten en elders uitgegeven, of geleend of verkocht; het geheel is eenvoudig verbazend, want het is jaarlijks een tractaat voor elk veertigste gedeelte van deze vruchtbare natie.

Conferentiën, district en bijzondere vergaderingen, behalve de gewone lokalen bijeenkomsten, zijn gehouden geworden en in de vereenigde Zending zijn niet minder dan 3.800 gedoopt geworden. Terzelfden tijd heeft President Lyman de emigratie bediend sedert den tijd dat zulks in Liverpool gedaan werd, en dit bracht zorg met zich, tot dat het, gelijk alle andere zaken, door bekendheid zeer gemakkelijk ging.

De ijver en werkzaamheid der Ouderlingen is zeker opmerkenswaardig geweest, want het werd geheel vrijelijk volbracht, en dit werk werd bekwamelijk ondersteund door de nieuwe bekeerden zoowel, als door die van oudere ondervindingen. Elkeen scheen zijne verantwoordelijkheid op zich te nemen, daar zij die ondwaaibare getuigenis ontvangen hadden van den goddelijken geest, welke zoo ruimschoots geopenbaard is geworden in Groot Brittanje en het Vasteland.

President Lyman maakte een rondreis door de Zending van het Vasteland twee jaar geleden, opdat hij meer volkomen de werken en vooruitzichten in die afgelegen arbeidsvelden mocht begrijpen. Zijn bezoek was een groot succes en sedert dien tijd heeft President McMurrin twee maal dezelfde toer gemaakt, de laatste maal met Zuster Booth als eene aangename hulp en het effect is zeer merkbaar geweest, over het geheele arbeidsveld op het Vasteland. Ouderling Naibitt heeft laatst meer geheel aan de „Star“ en Conferentie werkzaam geweest. Het is al zoo zeer bevredigend, van de vriendelijkheid en gastvrijheid van de Heiligen

in het algemeen te kunnen getuigen. Wij waardeeren hunne edelmoedigen gevoelens, hun geloof, gebeden en werken, en zij hebben gehad en bezitten onze beste gevoelens en zegen. Menige aangename herinnering is uit hunne omgang ontstaan en vele gedachten en gebeden zullen voor de Heiligen in deze landen gedaan worden, voor hun voortgang in het weldoen tot hunne laatste bevrijding, verheffing en heerlijkheid.

Wij verlaten deze Zending, wij zijn tevreden zulks te kunnen zeggen, terwijl hij in een gezonden toestand is, ofschoon wij gevoelen dat onder de bediening van Apostel Francis M. Lyman, veranderingen mogen gemaakt worden, en verbeteringen opgewekt, als hij van plaats tot plaats zal reizen. Wij brengen vereenigd onzen warmsten dank aan onze broederen, want zij hebben ons hun volle vertrouwen en geloof geschonken en wij verwachten nimmer van hen te hooren of te lezen dan met gevoelens van innige belangstelling en voldoening, als zij met eer en invloed in het land van Zion vooruitgaan, of indien zij daar in falen, met ongeëvenaarde zorg en droefheid; doch wij rusten, slechts hen aansporende om voorttegaan in het weldoen, te leven een toegewijd leven, want de Heer is hier met hengewees, en Hij zal zoolang met hen zijn als nedrigheid, geloof en ernstig werk hun Zendingswerk of toekomstige ondervinding kenmerkt.

Wij zegenen hen gelijk wij de Heiligen zegenen, wij hopen van tijd tot tijd van éénheid, vooruitgang en vermeerdering te hooren en wij hopen, zelf afwezig, een blijvende plaats in de harten van de goeden en waren te hebben, gelijk wij dit gehad hebben, gedurende onze aangename, doch verantwoordelijke en zorgvolle positie terwijl wij in en voor de Europeesche Zending gearbeitet hebben. In besluit gevoelen wij de zegeningen van God over allen af te smeeken, en vertrouwen dat Zijn Heilige Geest altijd met u moge zijn, ten einde gij eeuwig verlost moogt worden in Gods koninkrijk van heerlijkheid.

Uw Broederen in het Evangelie.

PLATTE D. LYMAN, *President.*

JAMES L. McMURRIN

HENRY W. NAISBITT } *Raadgevers.*

Notitie.

Broeder Arend Koldewijn, die voor ongeveer twee jaren als agent voor *de Ster* in Ogden, Utah geweest is, is nu niet meer in staat als vertegenwoordiger van dit tijdschrift te blijven. Wij zeggen hem onzen hartelijken dank in zijn trouwe inspanningen voor den vooruitgang der *Ster*, met den wensch dat hij veel voorspoed in zijn leven zal genieten. Tot verder informatie der in-tekenaren der *Ster* te Ogden, worden beleefd verzocht de rekeningen, bericht van verhuizingen enz. direkt ons te zenden.

DE REDACTIE.

Luiksche Conferentie.

De half-jaarlijksche Conferentie van de Luiksche Afdeeling had te Luik en Seraing op Zondag den 26sten Mei, l.l. plaats. Tegenwoordig waren: Pres. S. Q. Cannon van de Nederlandsch-Belgische Zending; Pres. George L. Weiler en Ouderling Stanley S. Stevens van de Arnheemsche Conferentie; Ouderlingen R. W. Eardley en L. T. Whitney van Rotterdam; Ouderling W. S. Weiler uit Duitschland; en de President en reizende zendingen van de Luiksche Conferentie. Op Zaterdag den 25sten Mei werd een Priesterschapvergadering gehouden, alwaar de verslagen der zendingen werden gegeven, en zij ontvingen de noodige onderrichtingen voor de grootere bevordering van het Evangelie.

De eerste vergadering werd ten 10.30 uur 's morgens in de zaal te Luik, Quai de l'Ourthe 9, in de Duitsche taal gehouden. De vergadering werd geopend door te zingen het lied „Der Geist aus den Höhen”. Gebed door Pres. S. Q. Cannon. Verder werd het lied „Näher mein Gott zu dir” gezongen. Ouderling W. S. Weiler uit Duitschland sprak eenige woorden over het doel des levens hier op aarde en van de herstelling van het Evangelie. Ouderling L. T. Whitney sprak daarna in de Hollandsche taal. Hij verklaarde de ondervindingen van Joseph Smith en bewees dat van het begin af, het door profetie en openbaring is, dat het volk des Heeren immer geleid geweest is. Br. Adalbert Gollz, die naar Amerika vertrekt, gaf eene sterk getuigenis van de echtheid van het Evangelie dat in deze dagen weder is hersteld. Vervolgens sprak Ouderling George L. Weiler in de Hollandsche taal, betreffende den afval van het Evangelie na den tijd van Christus en Zijne Apostelen; hetwelk de rede en oorzaak van het verlies van de autoriteit was om daarin te bedienen. De spreker verklaarde verder, dat de gebeurtenissen in de godsdienstige wereld sedert dien tijd, den weg bereid gemaakt hebben voor de herstelling van het plan der Zaligheid. De vergadering werd geëindigd door het zingen van het lied: „O mein Vater”. Dankzegging door Ouderling Johannes Springer.

De namiddag vergadering in de Fransche taal, vond ten 2.30 uur in het gewone lokaal te Seraing plaats. Het lied „Aujourd'hui jouissons du jour de redemption” werd gezongen. Gebed door Ouderling J. Springer. Verder werd gezongen „Honneur à qui parlait”. Ouderlingen D. P. Cheney en Victor Pirotte bedienden het Avondmaal. Ouderling M. L. Lee legde toen de noodzakelijkheid uit om de Autoriteiten der Kerk te ondersteunen, na dewelke de namen der Algemeene Autoriteiten werden voorgesteld en in eenstemmigheid erkend, alsook Apostel Francis M. Lyman als President der Europeesche Zending; S. Q. Cannon, als President der Nederlandsch-Belgische Zending; en dewijl Pres. Milton L. Lee van zijne werkzaamheden eervol is ontslagen, werd Ouderling Charles P. Beus erkend als President en Johannes Springer en David

P. Cheney als reizende Zendingen, van de Luiksche Conferentie. Verder werd het volgende statistiek-verslag en dat der werkzaamheden gedurende de zeven maanden, eindigende den 30sten April, 1901, voorgelezen: Zendingen: Zeventigers van Zion 3; Ouderlingen 1; Lokale Priesterschap: Ouderlingen 2, Priesters 2, Leeraars 4; Aantal leden 64; Ambtenaren en leden 72; kinderen beneden acht jaar oud 26; Totaal aantal zielen, uitgenomen de zendingen, 98.

Traktaten verspreid 852, boeken verspreid 39; vreemde huizen bezocht met het eerste traktaatje 546; Huizen bezocht door uitnoodiging 61; Evangelie-gesprekken 485; Vergaderingen gehouden 108; Zondagsscholen 77; Priesterschap vergaderingen 8. Personen gedoopt: niet-leden 1; kinderen van leden 1; Bevestigd 2; kinderen ingezegend 4; Afgesneden 4.

Ouderling Charles P. Beus drukte zijne afhankelijkheid van de zegeningen des Heeren en van den bijstand van allen uit, in de verantwoordelijkheid welke op hem is geplaatst geworden. Ouderling Milton L. Lee sprak vervolgens over den afval, en de herstelling in deze dagen. De spreker drukte daarna zijne gevoelens over zijn werk uit, vermaande allen die het verbond met den Heer gemaakt hadden getrouw te blijven, en legde een sterk getuigenis af van de waarheid dezer boodschap.

Een kwartet werd toen door Ouderling S. Q. Cannon, George L. Weiler, R. W. Eardley, en S. S. Stevens op schoone wijze gezongen.

Daarna sprak Pres. S. Q. Cannon aangaande de goddelijke roeping van Joseph Smith, zooals de noodzakelijkheid van voortdurende openbaring van den Hemel, voor de leiding van Gods volk, verklarende de eeuwigheid en onveranderlijkheid van de beginselen des Evangelies. Verder vermaande hij de Heiligen standvastig en gehoorzaam te zijn, en te helpen in het voortrollen des Werks. Geëindigd door te zingen „Le temps est très court”. Dankzegging door Ouderling D. P. Cheney.

De avondvergadering vond ten 730 uur te Luik in de Fransche taal plaats. Het lied „Quel fondement ferme” werd gezongen. Ouderling A. Lambert offerde het gebed, waarna werd gezongen „Merci, Seigneur, pour le Prophète”. Het Avondmaal werd door Ouderlingen Charles P. Beus en Johannes Springer bediend. Pres. S. Q. Cannon was de eerste spreker. Hij verklaarde het groote Werk door Christus verricht, verder aangaande den afval van het Evangelie, en de herstelling in deze laatste dagen. De spreker drukte het belang uit zoo te leven, om de gaven en zegeningen des Heeren te kunnen genieten.

Toen zong Pres. S. Q. Cannon en G. L. Weiler, Ouderlingen R. W. Eardley en S. S. Stevens het kwartet „Rock of my Refuge”.

Vervolgens sprak Ouderling M. L. Lee, hij gaf getuigenis van de Goddelijkheid van dit Werk. Verder dankte hij de Heiligen voor hunne hulp en bijstand, en gaf hun goede vermaningen. De Conferentie werd geëindigd door te zingen het lied „O mon Père”, en dankzegging door Ouderling J. Springer.

De vergaderingen waren zeer wel bezocht en een zeer goede Geest heerschte onder allen. Het is onze hoop en verwachting dat deze Conferentie grooter aanmoediging en vooruitgang zal veroorzaken in de uitbreiding der waarheid.

CHARLES P. BEUS, *Secr.*

Het Boek van Abraham,

van de eeltheit van het Boek van Abraham door Onderling Geo Reynolds.

Vervolg van bladzij 184.

KIRTLAND, 6 Juli 1835.

Dit dient om mede te deelen aan al degenen, welke verlangend mochten wezen aangaande de kennis van den Heer Joseph Smith Jun. in het ontcijferen van oude Egyptische beeldschrift welke ik in mijn bezit heb, en welke ik in vele voorname steden aan de geleerdste mannen getoond heb; en van de inlichtingen welke ik tot heden verkregen of ontmoet heb, zoo bevind ik dat die van den Heer Joseph Smith Jun. in de meest nauwkeurige dingen overeen te stemmen.

MICHEL H. CHANDLER.

Reizende Eigenaar van Egyptische Mummieën.

De Profeet schrijft eenige dagen later: „Spoedig hierna kochten sommigen der Heiligen de mummieën, en ik, met W. W. Phelps en O. Cowdery als schrijvers, begon de vertaling van eenige der figuren of hiërogliften. Tot onze groote vreugde bevonden wij dat een der perkamente rollen de geschriften van Abraham bevatte; een andere de geschriften van Joseph van Egypte enz.” Daarna zette de profeet Joseph zich ijverig aan de vertaling, naarmate tijd en omstandigheid zulks toelieten. De handschriften van Abraham en Joseph, welke Joseph Smith menigmaal aan President John Taylor en andere mannen, zoowel die tot de Kerk als die niet tot de Kerk behoorden, toonde, waren zeer prachtig op perkament geschreven, met zwarte en een klein gedeelte met roode inkt of verf, hetwelk in goeden toestand verkeerde. De beeldschriften waren van denzelfden aard, als op de lijkisten der mummieën, heroglyfen enz, met vele karakters of letters, gelijk aan het tegenwoordige Hebreeuws, zonder punten (ofschoon waarschijnlijk niet zoo vierkant).

Het Boek van Abraham begint met een kort verslag van den jeugd van Abraham ten huize van zijn vader in Ur der Chaldeen. Van de vervolging welke hij voor de gerechtigheid leed van zijne afgodische maagschap, en ook de redenen waarom hij Chaldeen verliet om naar Kanaän te gaan. Het geeft in een meerdere uitgebreidheid dan de Bijbel, de verbonden welke de Almachtige met hem gemaakt heeft en geeft tevens buitengewoon belangrijke mededeelingen, aangaande de geschiedenis van het priesterschap in vroegere dagen. Verder geeft het een verslag van Abrahams bezoek in Egypte en de openbaringen van God aan hem, aangaande de order van de planetenstelsels, de geesten der menschen in den toestand van hun voorbestaan. Bovendien geeft het aan den lezer een geschiedenis der schepping van deze aarde op duidelijke en

eenvoudige wijze in een zielinspireerende taal. Geen kort overzicht kan een begrip geven van de schoonheid, grootheld, en waarde der waarheden, welke door den Allerhoogste aan zijn dienstknecht en vriend Abraham medegedeeld werden; waarheden welke de wereld heden gedeeltelijk niet kent en gedeeltelijk begrijpt.

De waarheid van dit Boek van Abraham is door geschiedschrijvers zoowel van oude als moderne tijden, door ontdekkingen van oudheidkundige, sterrekundigen en andere wetenschappelijke mannen bevestigd geworden.

Ontslag en Benoeming.

Ouderling Milton L. Lee, President van de Luiksche Conferentie, is van zijne werkzaamheden in deze Zending eervol ontslagen om op het stoomschip „New England“ van Liverpool, den 16en Juni naar huis te vertrekken.

Ouderling Charles P. Beus is geroepen om over de Luiksche Conferentie te presideeren.

Mededeeling.

Een gezelschap van 14 Heiligen en kinderen uit Nederland en België is op den 4en Juni l. l. van Rotterdam naar Gimsly en Liverpool, vertrokken. Deze Broeders en Zusters zullen onder de leiding van Ouderlingen M. L. Lee en A. Nibley naar Zion reizen.

Overleden.

Op 27 Mei l. l. overleed te Rotterdam Broeder Joshua Emile Pleiss welke op 11 Oct. 1870 te Remscheid, Duitschland geboren was. Ofschoon Broeder Emile sedert vele jaren aan verlamming lijdende was, zoo heeft hij zijn lijden met geduld en onderwerping gedragen, en had een sterk getuigenis van de goddelijkheid van het Evangelie en een kinderlijk vertrouwen op God. Hij heeft zich, door de genade van Jezus Christus, een plaats verworven in het koninkrijk der hemelen door gehoorzaamheid aan de eischen van het Evangelie des Heeren. Broeder Pleiss was op 2 Mei 1890, te Scherbeek, Brussel, gedoopt door Ouderling J. J. Freidrich en op 21 Sept. 1893, door Ouderling E. Neuteboom tot Priester verordineerd.

Op 30 Mei l. l. overleed te Rotterdam, Johanna de Waal, dochtertje van Pieter, Johanna en Elisabeth de Waal, in den ouderdom van ruim 11 jaar en 5 maanden. Ofschoon op jeugdigen leeftijd zoo stierf zij in vol vertrouwen op haren Heer en Heiland, en de dood had voor haar geen verschrikking. Ook was zij in haar jeugdig leven een voorbeeld in lijdzaamheid en zachtmoedigheid voor allen die haar kenden, waardoor het verlies voor hare ouders zeer verzacht wordt. Zij was op 22 Juli 1893, door Ouderling P. Roelof te Rotterdam gedoopt.

I N H O U D:

Een en zeventigste algemeene jaarlijksche Conferentie (<i>Vervolg en Slot</i>)	Blz. 177	Notitie	Blz. 188
Aphorismen	„ 181	Luiksche Conferentie	„ 189
Versterkend bewijs	„ 182	Het Boek van Abraham (<i>Vervolg en Slot</i>)	„ 191
Het Boek van Abraham	„ 184	Ontslag en Benoeming	„ 193
Apostel Francis M. Lyman's Schrijven	„ 185	Mededeeling	„ 192
Het aftredende Presidentschap	„ 186	Overleden	„ 193

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.